

“မယုံမရှိနဲ့ တကယ်ရှိတယ် ” (ရေး - ချမ်းမြေ့သာဇံ မောင်မောင်နံ)

မာမာတင့်အသက်က ၁၉ နှစ်ထဲ ရောက်နေပြီ..။ ဆယ်တန်း နှစ်ခါကျပြီး ပြန်မဖြေတော့ပဲ အဒေါ်ဖြစ်သူ မစန်းဝင်းရဲ့ အထည်ဆိုင်မှာ ဝိုင်းလုပ်ဝိုင်းစား ကူ၍ ဈေးရောင်းပေးတယ်..။

မိန်းခလေးတစ်ယောက်အတွက်တော့ အဝတ်အစားက အဓိက အခန်းမှာ ပါဝင်သည်..။ မာမာတင့်က အထည်ရောင်းတာဆိုတော့ သူမအတွက် အဝတ်အစားဒီဇိုင်းအသစ်ပေါ်ပြီဟောဆိုရင် ခါးပေါ်ရောက်လာသည်..။ သားသမီးမရှိသော အဒေါ်ဖြစ်သူ မစန်းဝင်းကလည်း မာမာတင့်အား သမီးလေးတစ်ယောက်လို ဆင်မြန်းပေးသည်..။ အသားက ဖြူဖြူ ၊ ပါးလေးတွေက ဖောင်းဖောင်းအိအိ ၊ နှာတံလေးက စင်းစင်းလေး ၊ မျက်ခုံးကြီးတွေက မဲနက်ဖြောင့်စင်းနေသလို ထူထဲသော မျက်တောင်ကော့ကြီးတွေကလည်း မိန်းခလေးတိုင်းတွင် တွေ့ရခဲလှသည်..။

သန္တ ၁ ရောင် နှုတ်ခမ်းလေးတွေမှာ အပေါ်နှုတ်ခမ်းလေးက ပါးသော်လည်း အောက်နှုတ်ခမ်းလေးက လုံးလုံးထူထူလေး..။ ထူးခြားတာက အပေါ်နှုတ်ခမ်းပါးလေးရဲ့ လက်ဝဲဘက်အပေါ်နားလေးတွင် မဲ့နက်ကလေး တစ်လုံး ။ အရေပြားပေါ်သို့ ဖူးထနေသော မဲ့မျိုးမဟုတ်ပဲ အရေပြားတွင်သာ မဲမဲလေးဖြစ်နေသော မဲ့နက်ကလေး ဖြစ်သည်..။ သူ့ထွာကျမ်းများ အဆိုအရ အပေါ်နှုတ်ခမ်းတွင် မဲ့ပုရီလျင် မိန်းမအင်္ဂါ၏ လက်ျာဘက်နှုတ်ခမ်းသားပေါ်တွင် မဲ့ရှိသည်..။ အင်္ဂါဇတ်ပေါ်တွင် မဲ့ရှိပါက ယောက်ျားဖြစ်စေ ၊ မိန်းမဖြစ်စေ ကာမဂုဏ်အာရုံကို အများတကာထက် ပိုခံမင်တတ်သည်..။ ရာဂစိတ်ကြီးမားသည်..။ ပြီးတော့ မျက်နှာများတတ်သည်..။

အင်္ဂါဇတ်တွင် မဲ့တည်ရှိသော နေရာအလိုက် အကျိုးအပြစ်တွေက အသေးစိတ်ခွဲခြားတည်ရှိနေသော်လည်း အကြမ်းဖြင်းပဲ ဆိုကြပါစို့..။ အင်္ဂါဇတ်တွင် မဲ့နက်ပါရှိသောသူတို့၏ ခန္ဓာကိုယ်မှာလည်း ဆန်ကျင်ဘက်လိင်တိုကို ဆွဲဆောင်နိုင်စွမ်း ရှိသည်ဟုလည်း မိန့်ဆိုထားသည်..။

မာမာတင့်ကိုလည်း ကြည်ပိုအုံး..။ မျက်နှာထားကသာ ချောမောနေသည်မဟုတ် ။ ခန္ဓာကိုယ်အချိုးအစားကလည်း သူမအသက်အရွယ်နှင့် မလိုက်ပေ..။ အရပ်အမြင့်က ၅ ပေ ၄ လက်မ လောက်ရှိပြီး..။ ရင်က ၃၄ လက်မ ၊ ခါးက ၂၁ လက်မ ၊ တင်က ၃၆ လက်မ ရှိသည်..။ မူရင်း ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားဖြစ်သည်..။ လေကုန်ခန်းလုပ်ထားတာ မဟုတ်..။ မာမာတင့် လေကုန်ခန်းလုပ်ရမှာ အလွန်ပျင်းသည်..။ အထူးသဖြင့် အိပ်ယာလေးပေါ်တွင် လှဲ၍ အချစ်ဝတ္ထုဖတ်နေရသော အချိန်ကို လျော့ပါးသွားမှာ စိုးရိမ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်..။

ဒီလို အလှအပတွေ စုဝေးနေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို ပိုင်ဆိုင်ထားသည် မာမာတင့်အား ပုရိသယောက်ျားအပေါင်းက လျစ်လျူရှု၍ နေနိုင်ပါ့မလား..။ လျစ်လျူရှုခြင်း မရှိရုံသာမက အထူးပင် ဂရုစိုက်ကြပါသည်..။ မာမာတင့်က အလှအပတွေကသာ တခြားမိန်းခလေးတွေနှင့် မတူပဲ ထူးခြားနေတာမဟုတ်..။ အကျင့်စရိုက်ကလည်း

ထူးခြားသည်..။ တခြားမိန်းခလေးတွေဆိုရင် ဒီလိုသာ ပတ်ဝန်းကျင်ယောက်ျားတွေက သူမကို ဂရုတစိုက်နဲ့ ၊ ရှိနေတာကို သိကြည်ပါလား..။ မျက်နှာထားကိုတင်းထားပြီး မတူမတန်သလိုပုံမျိုး လုပ်သွားတတ်ကြသည်..။ ဒါ အိန္ဒြေလား...။ စောက်မြင်ကပ်ဖို ကောင်းလှသည်..။

မာမာတင့်က ဒါမျိုးမဟုတ်..။ ဥပမာ ယောက်ျားလေးတွေ အများစု ရှိတတ်သော လမ်းဆုံလမ်းခွဲလို နေရာမျိုး ၊ လက်ဘက်ရည်ဆိုင်လိုနေရာမျိုးကို မာမာတင့် ဖြတ်လျှောက်မိပါက ယောက်ျားတွေရဲ့ မျက်လုံးက သူမခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုထဲကို စုပုံ၍ ရောက်ရှိနေတတ်ကြသည်..။ ထိုအချိန်အခါမျိုးတွင် မာမာတင့်က မျက်နှာလေးကို ပြုံးပြုံးလေးနှင့် သူမခန္ဓာကိုယ်မှာ လှုပ်သင့်သည် အရာကို ပိုလှုပ်အောင် ၊ တုန်သင့်သည်အရာကို ပို၍တုန်အောင် လုပ်ကာ လျှောက်တတ်ရုံမျှမက ထိုယောက်ျားအများစု ရှိရာဘက်သို့ ၊ လှည့်၍ ၊ လှည့်သည်ဆိုတာကလည်း ပြုန်းခနဲဆတ်ခနဲ လှည့်တာမျိုးမဟုတ် ။ ညင်ညင်သာသာ လှည့်၍ကြည်တတ်ပြီး ထိုယောက်ျားအများစုထဲတွင် ရှိနေသော သူမရဲ့ အသိမိတ်ဆွေအား လှမ်း၍ နှုတ်ဆက်သည်ပုံဖြင့် အလှပဆုံး အပြုံးလေးတစ်ခုကို ဖန်တီးပြီး မေးလေးကို အသာဆတ်ကာ ဖြတ်ခနဲ ပြုံးပြ နှုတ်ဆက်တတ်သည်..။ ချစ်စရာကောင်းလှသော အမူအကျင့်လေးပါပေ..။ ထိုနေရာမှာ ကျန်နေခဲ့သော အနီပုရိသယောက်ျားဆိုသော သတ္တဝါများမှာတော့ ဝိုင်ကျကုန်ပြီး တန်းတန်း တန်းတန်း ဖြင့် ကျန်ရစ်ခဲ့ကြရလေတော့သည်..။

မာမာတင့်က ဈေးက အဒေါ်အထည်ဆိုင်တွင် ကူရောင်းသည်..။ နေတာက သူမမိဘများနှင့် အတူနေသည်..။ ဈေးနှင့် အိမ်က လိုင်းကားစီးလျှင် ၁၀ မိနစ်လောက် စီးရသည်..။ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီးလျှင်လည်း အိမ်သို့ ၊ ၁၀မိနစ်လောက် လျှောက်ရသည်..။ မာမာတင့် ဈေးသိမ်းပြီး အိမ်ပြန်လာလျှင် လိုင်းကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်နှင့် အမြဲပင် မှောင်ရီပျိုးနေတတ်သည်..။ မာမာတင့် လိုင်းကားပေါ်မှ ဆင်းလိုက်ပြီး ကြည်လိုက်တော့ အသားညိုညို ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း ၊ အသက် ၂၈နှစ်လောက်ရှိသော လူရွယ်တစ်ယောက် ကားဂိတ်နှင့် မလှမ်းမကမ်းမှနေ၍ သူမကို လှမ်းကြည့်နေကြောင်း တွေ့ရသည်..။ မာမာတင့် ထိုသူကို တစ်ချက်မျှ စိုက်ကြည့်၍ ပြုံးပြလိုက်ပြီး ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်..။ သူမ၏ ခြေလှမ်းတွေက ခပ်ဖြေးဖြေးလေး..။ သူမလှည့်ကြည့်စရာ မလို စောစောကလူရွယ် သူမနောက်သို့ လိုက်လာမည်ဆိုသည်ကို မာမာတင့် အတတ်သိပြီးသားဖြစ်သည်..။

မကြာလိုက် ကားလမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာသော မာမာတင့်က ရပ်ကွက်အတွင်းသို့ ၊ ဝင်သောလမ်းသွယ်လေးတစ်ခုကို ချိုးဝင်လိုက်သည်..။ အချိန်က မှောင်နေပြီ..။ လမ်းထဲမှာ လူသူရှင်းနေသည်..။ နောက်မှ လိုက်လာသော လူရွယ်က မာမာတင့်ကို မှီလာပြီး ရင်ဘောင်တန်း၍ လျှောက်မိပြီး....

“မာမာ.....”

မာမာတင့် သူမလျှောက်လာခဲ့ရာလမ်းကို နောက်သို့ ဖြတ်ခနဲ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်..။ မည်သူ့ကိုမှ မတွေ့ရ..။
မာမာတင့် လမ်းဘေးမှာပေါက်နေသော ဇီးပင်ရုံလေး ဘေးသို့ ဖြတ်ခနဲ လှမ်းဝင်လိုက်သည်..။ ပြီးတော့
ဆောင့်ကြောင့်လေးထိုင်ချလိုက်သည်..။

မူလထဲက လမ်းဘေးမှာကပ်ပြီး လျှောက်လာခဲ့သည် ဖြစ်၍ ဇီးပင်ရုံဘေးသို့ ခြေတစ်လှမ်းနှင့်
ရောက်သွားသည်..။ မာမာတင့် ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ချလိုက်သည်အချိန်မှာပင် လူရွယ်ကလည်း သူမဘေးသို့
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်သည်..။ ထိုင်ပုံက သူ၏ ပေါင်နှစ်လုံးက မာမာတင့်၏ ကိုယ်လုံးကို ဘေးမှညှပ်ကာ
ထိုင်ခြင်းဖြစ်သည်..။

“အစ်ကိုမြင့်.....လူကြည်အုံး.....”

“အင်းပါ.....”

အစ်ကိုမြင့်ဆိုသူ လူရွယ်၏ လက်တစ်ဖက်က မာမာတင့်၏ ရင်ဘတ်ထဲသို့ တိုးဝင်သွားပြီး နိတင်ဖက်ကို စမ်း၍
ညှစ်သလို ကျန်လက်တစ်ဖက်ကလည်း သူမ၏ လည်တိုင်လေးကို ဆွဲဖက်ကာ နမ်းသည်..။ အငမ်းမရ တရစပ်
နမ်းပစ်သည်..။ မာမာတင့်၏ နဖူးပေါ်တွင် ချထားသော ဆံမြိတ်လေးများပင် ဖွာလန်ကြကုန်သည်..။
ကျောလည်လောက်ဆံပင်ကို နောက်စေ့ဖက်တွင် စုစည်းထားသော ခေါင်းစည်းကြိုးလေးက အတန်ငယ်
လျော့ကျသွားသည်..။

မာမာတင့် မျက်နှာလေး တစ်ခုလုံး နီမြန်းကာ မျက်လုံးလေးများ မှိတ်ထားသည်..။

“ကဲ...အစ်ကိုမြင့်.....တော်..ပြီ..နော်.....”

မာမာတင့်က ပြောလဲပြော ထ၍လည်း ရပ်လိုက်သည်..။

“မနက်ဖြန်...ဈေးပိတ်ရက် ..အစ်ကို အရင်နေရာက စောင့်နေမယ်နော်.....”

“အင်း.....အင်းပါ.....သွားတော့.....”

အစ်ကိုမြင့်ဆိုသော လူရွယ် လာရာလမ်းအတိုင်း နောက်ဖက်သို့ ပြန်၍ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်သွားသည်..။

မာမာတင့်က ဟိုဟိုဒီဒီကြည့်ပြီး လမ်းမပေါ် ပြန်လှမ်းတက်ကာ အိမ်ခြေရရ ဆက်ပြီး လျှောက်လာခဲ့သည်..။

ဖရိုဖရဲဖြစ်နေသော သူမ၏ ဆံပင်များကို မပြုပြင်ပဲ ဆက်၍ လျှောက်လာခြင်းဖြစ်သည်..။
ခါတ်မီးတိုင် လေးတိုင်လောက် လျှောက်မိပြီး လမ်းချိုးလေးတစ်ခုသို့ မာမာတင့် ချိုးကွေ့၍ ဝင်လိုက်သည်..။
ထိုလမ်းဒေါင့်မှာက အမှိုက်ပုံတစ်ခု ရှိသည်..။ အမှိုက်စွန်ရန် ကာရံထားသော ဝါးကပ် က
လူတစ်ထိုင်သာသာရှိသည်..။ ထိုအမှိုက်ပုံကို ကာရံထားသော ဝါးကပ်ဘေးတွင် စွပ်ကျယ်အင်္ကျီနှင့်
လူတစ်ယောက် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသည်..။ အသက်က ၄၀ လောက်ရှိပြီ...။
လမ်းချိုးကို ချိုးလိုက်ပြီးသည်နှင့် မာမာတင့် ခြေလှမ်းကို အသာရပ်၍ လမ်းဘေးခွဆုံတစ်လျှောက်သို့
သေသေချာချာ လှည့်ပတ်ကြည့်သည်..။ လူသူ ကင်းရှင်းနေသည်..။ မာမာတင့် ငုတ်တုတ်ထိုင်နေသူကို
တစ်ချက်ကြည့်၍ ပြုံးပြလိုက်ပြီး ထိုသူ့ရှေ့သို့ ဖြတ်ခနဲ လှမ်းဝင်က ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်သည်..။

“အစ်ကိုကြီး.....လူလည်း ကြည်အုံးနော်.....”

အစ်ကိုကြီးဆိုသူက ခေါင်းငြိမ်ပြုလိုက်ပြီး မာမာတင့်၏ ကိုယ်လုံးလေးကို ဆွဲ၍ဖက်သည်..။ ပြီးတော့
သူ့လက်တစ်ဖက်က မာမာတင့်၏ နိန့်လုံးကို ရစရာမရှိလောက်အောင် တအားပင် ဖျစ်ညှစ်ကိုင်တွယ်သလို
ကျန်လက်တစ်ဖက်ကလည်း သူမ၏ တင်သားကြီးတွေကို အားရှိပါးရှိ ဆုပ်နယ်သည်..။ ပြီးသည်နှင့်နိပေါ်မှ
လက်ကို မလွှတ်ပဲ တင်သားကြီးပေါ်မှ လက်ကိုလွှတ်ကာ မာမာတင့်၏ ဂုတ်ပိုးကို ဆွဲဖက်လိုက်ပြီး သူမ၏
မျက်နှာလေးအနံ့ကို အတင်းကြီး နမ်းသည်..။

“အင်း.....ကဲ....တော်ပြီ...နော်.....”

အစ်ကိုကြီးဆိုသူက မာမာတင့်ကို လွှတ်ပေးလိုက်သည်..။

“မနက်ဖြန်...ဈေးပိတ်ရက်...အစ်ကိုကြီး လာရမလား.....”

“ဟင့်...အင်း.....တင့်...သွားစရာရှိတယ်....အစ်ကိုကြီး...နောက်အပတ်..ပေါ့..နော်.....”

မောသံလေးပေါက်နေသည်..။ ပြောလဲပြော မာမာတင့်က ထ၍ ရပ်လိုက်သည်..။

“ဒီနေရာက စောင့်အုံးနော်.....ရှေ့ကိုမလာခဲနဲ့...အသိအိမ်ရှိတယ်.....”

“အင်း.....သိပါတယ်.....”

မာမာတင့် လမ်းမပေါ်လှမ်းတက်ပြီး ဆက်လျှောက်လာခဲ့သည်..။ ကျန်ခဲ့သော အစ်ကိုကြီးဆိုသူထံသို့ လှည့်၍ပင် မကြည့်တော့...ပေ...။

နောက်ထပ် ဓါတ်မီးတိုင် သုံးတိုင်လောက် ကျော်မီလျှင် မာမာတင့်၏ အိမ်ရှိသော လမ်းချိုးသို့ ရောက်ပြီ..။ လျှောက်လာသော မာမာတင့်၏ ခြေထောက်များက လမ်းပေါ်ကို သိပ်ပြီးမထိချင်တော့..။ သူမတစ်ကိုယ်လုံး ထူပူပြီး ဖိန်းရိန်းနေရုံမက ရင်ထဲတွင်လည်း မောသလိုကြီး ဖြစ်နေသည်..။ သူမနေအိမ်ရှိရာ လမ်းချိုးသို့ မာမာတင့် ချိုးကွေ့၍ ဝင်လိုက်သည်..။ လမ်းဒေါင့်မှ ရေတွက်လျှင် သုံးလုံးမြောက် အိမ်၏ ကပ်လျက် ခြေရင်းအိမ်ရှေ့သို့ မာမာတင့် ရောက်လာသည်..။

``အဟမ်း...အဟမ်း.....ဝေါ့...ထို့.....``

ချောင်းဟန်သံ ၊ သလိပ်ခပ်သံ ၊ ထွေးလိုက်သံ တို့ကို မာမာတင့် ကြားလိုက်ရသည်..။ သူမလှည့်၍ မကြည့်..။ လက်လေးတစ်ဖက်ကို ဆတ်ခနဲ မြှောက်လိုက်ကာ သူမခေါင်းကို လက်ချောင်းလေးများဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက်ကုတ်ပြီး ပြန်ချလိုက်သည်..။ ပြီးတော့ သူမ၏ ခြံစည်းရိုးထဲသို့ လျှောက်၍ ဝင်လာခဲ့လေသည်..။

မာမာတင့် အိမ်ပေါ်သို့တက်လိုက်တော့ သူမ၏ အဖေ အမေ နှင့် မောင်လေးတို့ ကိုးရီးယားကား ထိုင်၍ ကြည့်နေကြသည်..။ ကိုးရီးယားကား ကြည့်ပြီဆိုလျှင် သေးပေါက်ချင်တာတောင် မထ...။ အောင့်ထားပြီး ထိုင်၍ ဆက်ကြည့်တတ်ကြသည်..။

မာမာတင့် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်ပြီး ရေချိုးရန် အဝတ်အစားတွေ ချွတ်လိုက်သည်..။

``သမီးရေ...ထမင်း အဆင်သင့်ပဲ...ရေချိုးအုံးမှာလား.....``

``ဟုတ်...ချိုးအုံးမယ်...အမေ....``

``အေး...အေး.....မြန်မြန်လည်း ချိုး...အအေးပတ်ပြီး...ဖျားအုံးမယ်.....``

``ဟုတ်..ကဲ...အမေ....``

သူမကို လှမ်းပြောသော မာမာတင့်၏ မိခင်က ကိုးရီးယားကားမှ မျက်နှာမခွာပဲ ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်..။ မာမာတင့် ရေချိုးရန် ထဘီ ရင်လျှားလေးဖြင့် နောက်ဖေးဘက်သို့ ဝင်လာခဲ့ပြီး မီးဖိုနောက်ဖက် မီးလုံးကိုဖွင့်ကာ အပြင်သို့ ထွက်သော တံခါးပေါက်ကို ဖွင့်လိုက်သည်..။

တံခါးကို အကုန်ဖွင့်ခြင်း မဟုတ်...။ တစ်တောင်လောက် ဟရုံသာဖွင့်ကာ အပြင်သို့ ဘိုးထွက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်...။ ရေချိုးရန် ရေစည်က အိမ်ရဲခွဲခြင်းဘက် မီးဖိုချောင်ဘေးတွင် ကပ်လျက်ရှိသည်...။ မီးဖိုထဲတွင် ဖွင့်ထားခဲ့သော မီးလုံး၏ အလင်းရောင်က ရေချိုးသောနေရာတွင် ပြုပြုလေး လင်းနေသည်...။ မာမာတင့် ရေစည်ပိုင်းထဲမှ ရေခွက်ကို နှိုက်ယူပြီး စည်ပိုင်းနှုတ်ခမ်းကို ရေခွက်ဖြင့် ဒေါင်ခနဲ ခပ်တိုးတိုး ခေါက်လိုက်သည်...။ ထိုအခိုက် ခြေရင်းအိမ်၏ နောက်ဖက် သူမရေချိုးနေရာမှ တစ်လံမျှ အကွာ ခြံဖုတ်ထဲမှ လူကြီးတစ်ယောက် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်လျက် ခြံဖုတ်ဘေးသို့ ဘိုးထွက်လာသည်...။ ထိုလူကြီးမှာ အသက် ၄၀ ကျော်မျှ ရှိပြီး သူ၏ ပုဆိုးကို အောက်စမှ ကိုင်မကာ ခါးသို့ပြန်၍ ညှပ်တင်ထားရာ သူ့ဖုတ်မှ တစ်ထွာကျော်လောက်ရှိသော လီးမဲမဲ တုတ်တုတ်ကြီးက ရမ်းခါ၍ နေသည်...။ မာမာတင့်က ရေစည်ထဲမှ ရေကို တစ်ဖလားခပ်လိုက်ပြီး ဘေးပတ်ဝန်းကျင်သို့ တဖျန်းဖျန်း လောင်းချလိုက်သည်...။ ပြီးတော့ စောစောက လူကြီးကို လက်ဝါးလေးတစ်ဖက် ကာပြလိုက်ပြီး ရေစည်ဘေးသို့ မာမာတင့် ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်ချလိုက်သည်...။

ပြီးတော့ ဒူးနှစ်လုံးကို ကားလိုက်ပြီး ထဘီကို ပေါင်လည်လောက်ထိရောက်အောင် လှန်လိုက်ကာ ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ လက်တစ်ဖက်ကို ထိုးသွင်းပြီး သူမစောက်ပတ်ကြီးကို စမ်းလိုက်သည်...။ စောက်ပတ်အဝတွင် စိုရွဲ၍ နေသည်...။ မာမာတင့်က စောစောက လူကြီးဆီသို့ လှမ်း၍ ကြည်လိုက်စဉ် ထိုလူကြီးက သူ၏ လီးမဲမဲတုတ်တုတ် ရှည်ရှည်ကြီး၏ ထိပ်မှ အရေပြားကို လှန်ချလိုက်သည်...။ သူတိုနှစ်ယောက်မှာ တစ်လံကွာမျှသာ ကွာဝေးသည်...။ ပြသွားသော လီးကြီးကို ကြည်ကွာ မာမာတင့်က စောက်စေတုလေးကို လေးငါးကြိမ်မျှ လက်မထိပ်ဖြင့် ပွတ်တိုက်ပြီး လက်ခလယ် လက်ညှိုးတိုကို ပူး၍ စောက်ခေါင်းထဲ ထိုးသွင်းပြီး ထုတ်ချိုသွင်းချို ခပ်သွက်သွက် ခပ်ကြမ်းကြမ်းလုပ်ပစ်လိုက်သည်...။ သူမ၏ ဝိုင်းစက်နေသော မျက်လုံးလေးနှစ်လုံးကလည်း မျက်တောင်မခတ်ပဲ လီးပြကြီးကို လှမ်းကြည့်၍ နေသည်...။ ထိုလူကြီးမှာလည်း မာမာတင့် ဖြစ်နေပုံကို ကြည့်ရင်း သူ၏ လီးကြီးက တဆတ်ဆတ်ဖြစ်လို လာသည်...။ မကြာလိုက် မာမာတင့်တစ်ယောက် စောက်ပတ်ထဲသို့ လက်ကို ခပ်ကြမ်းကြမ်းဆောင့်သွင်းရင်း ဒူးနှစ်လုံးရိုက်ကာ မျက်လုံးလေး မှိတ် မှိတ်ကျသွားတော့သည်...။ ပြီးတော့မှ သက်ပြင်းလေးချကာ နှုတ်ခမ်းလွှာလေးတွေ အပေါ်၌ စို၍လာသော ချွေးစလေးများကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ပွတ်သုတ်ပြီး မျက်လုံးလေးများ ပြန်ဖွင့်လိုက်ကာ ထိုလူကြီးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်...။ လူကြီးမှာ မနေနိုင်မထိုင်နိုင်ပုံဖြင့် သူ့လီးကြီးကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့် ညှစ်ကာ ဆုတ်ကိုင်ထားသည်...။ မာမာတင့်က ထိုလူကြီးကို လက်ဝါးလေးတစ်ဖက်ကာပြလိုက်ပြန်ပြီး မတ်တတ်ရပ်ကာ သူမ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ ရေ သုံးဖလားခန့် လောင်းချ၍ ချိုးလိုက်သည်...။ ပြီးတော့မှ ထိုလူကြီးကို တစောင်းပေး၍ ရေစည်ဘေးတွင် ဒူးထောက် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ဘေးဘီသို့ ကြည်ကွာ သူမ၏ ထဘီကို ရင်လျားထားရာမှ ဖြည့်ချလိုက်သည်...။ ခါးအထက်ပိုင်းတစ်ခုလုံး ပေါ်သွားရုံမျှ မက တင်သားကြီးတဖက်ပါ ပေါ်၍သွားသည်...။ လူကြီးဖက်သို့

မျက်နှာလေးကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး လူကြီး၏ လီးကြီးကို မေးလေးငေါပြလိုက်ရာ လူကြီးက ဆုတ်ထားသော လက်နှင့် သူ့လီးကို အပြင်းအထန် ဝှင်းတိုက်တော့သည်..။ ထိုလူကြီး၏ မျက်လုံးနှစ်လုံးကလည်း မာမာတင့်၏ ပေါ်နေသော ဆူဆူဖြိုးဖြိုး ရင်သားစိုင့်ကြီးများ တင်သားဖွေးဖွေးကြီးများကို ကြည့်သည်...။

တစ်ချက်တစ်ချက်လည်း မာမာတင့်၏ မျက်နှာလေးကို ကြည့်သည်..။ မာမာတင့်ကတော့ ထိုလူကြီးကို ကြည့်တာ ပြုံးပြုံးလေးလုပ်ပြထားသည်..။ မကြာလိုက် ထိုလူကြီး၏ လီးထိပ်မှ သုတ်ရည်များ ပန်းထွက်လာသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်..။

မာမာတင့်က အသက်အောင့်လိုက်မိပြီး ရင်ထဲ လှိုက်ခနဲ လှိုက်ခနဲ ဖြစ်သွားသည်..။ လူကြီး၏ မျက်လုံးများ မိုတ်ကျသွားရသည်..။ ခဏအတွင်း ထိုလူကြီး၏ မျက်လုံးများ ပြန်ပွင့်လာတော့ မာမာတင့်က ထိုလူကြီးကို လက်ကလေးတစ်ဖက်ဖြင့် အိမ်ပေါ်တက်ရန် ပြလိုက်ပြီး ထိုလူကြီးထွက်သွားလျှင် မတ်တတ်ရပ်၍ ထမီကို ပြန်၍ ရင်လျားလိုက်ပြီး ရေချိုးနေလိုက်တော့သည်..။

ဒီလို အခြေအနေတွေ အားလုံးဖြစ်ပေါ်လာအောင် မာမာတင့်တစ်ယောက် ၇ လ ၈ လလောက် အချိန်ယူပြီး ပုံစံချ ဖန်တီးယူခဲ့ရတာ မဟုတ်ပါလား...။

ကဲ...ခင်ဗျားတို့ရော အဲဒီကောင်မလေးနဲ့ အဲဒီလို အထာမကြည်ချင်ဘူးလား...။

အဲဒီကောင်မလေးရဲ့ လှုပ်စာကိုလိုချင်ရင်တော့ ခင်ဗျားတို့ကို ခင်လွန်းလို့ တိုးတိုးလေးပြောမယ်...။

အဲဒါက...(xxx-----x-xx-xxxxxxx---) ပဲဗျ...။

ဟီး ဟီး...အားလုံးကို ခင်လို စတာပါ...အနော်လည်း အသိပူးဂျ...။

အစ်ကိုမြင့်ဆိုသော အသက် ၂၇ နှစ်လောက်ရှိသော လူရွယ်၏ အမည်ရင်းမှာ မြင့်ဦး ဖြစ်သည်..။ မြင့်ဦးမှာ လူပျိုလူလွတ်တစ်ယောက်တော့ မဟုတ်ပေ..။ မြင့်ဦးတွင် သမီးတစ်ယောက် ၊ သားတစ်ယောက်ရှိပြီး ၊ သမီးအကြီးက ၄ တန်း၊ ၊ သားလေးက ၁ တန်းဖြစ်ပြီး မာမာတင့်တို့ ရပ်ကွက်ထဲတွင် မြင့်ဦးက နေတာမဟုတ်..။ မာမာတင့် ဈေးဝိုင်းရောင်းသည် ဈေးထဲတွင် ရွှေပန်းထိမ်ဆိုင်က ဖြစ်သည်..။ လူပုံက ဖြူဖြူနွဲ့နွဲ့ ချောချော ဖြစ်သည်..။

အသက် ၄၀ လောက်ရှိပြီး မာမာတင့်က အစ်ကိုကြီးဟု ခေါ်သော လူမှာ မာမာတင့်တို့နှင့် တစ်လမ်းကျော်တွင် နေထိုင်သောသူဖြစ်သည်..။ အလုပ်အကိုင် မယ်မယ်ရရ မရှိ..။ မုဆိုးဖိုဖြစ်ပြီး နံမည်က ဖိုးတုတ် ဟုခေါ်သည်..။ မယ်မယ်ရရ အလုပ်မရှိပေမယ့် ဖိုးတုတ်က ရပ်ကွက်ထဲတွင် မြောင်းတူး ၊ အိမ်ဆောက် ၊ မြက်ရှင်း စသဖြင့် ဘောက် အလုပ်လုပ်သည်..။ သားသမီး ၃ ယောက်ရှိပြီး အရွယ်ရောက်ပြီး အလုပ်နှင့် အကိုင်နှင့် ဖြစ်ကာ ဖိုးတုတ်က အလုပ်ရှိလျှင် ထွက်လုပ် ၊ မရှိလျှင် အိမ်စောင့် ထမင်းချက် ဖြစ်သည်..။ လူပုံပန်းက

အလုပ်ကြမ်းသမား ဖြစ်၍ ဗလကောင်းရုံမျှမက အရပ်ကလည်း မြင့်သည်..။ အသားကတော့ မဲချိတ်နေပြီး လူက မျက်လုံးပြူးပြူး သွားခေါခေါ ဖြစ်သည်..။

အဲ ...မာမာတင့်တို၏ ခြေရင်းဘက်မှ ပုဂ္ဂိုလ်ကတော့ အသက် ၅၀ နီးပါးလောက် ဖြစ်ပြီး အသားလတ်လတ်နှင့် ဂင်တိုတို ဖြစ်သည်..။ နံမည်က ဦးမျိုးအောင် ဖြစ်ပြီး မြေးနှစ်ယောက် ပင် ရှိလေသည်..။ အလုပ်အကိုင် မရှိပဲ သားသမီးတွေ လုပ်စာကို ထိုင်စားနေသူဖြစ်သည်..။

သူတို့ ၃ ယောက်စလုံးကို မာမာတင့်က သူမရဲ့ အလှအပတွေနဲ့ မြှူဆွယ်၍ အပိုင်ကိုင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်..။

မာမာတင့်လို အပြစ်ဆိုရက်စရာ မရှိလောက်အောင် ချောမောလှပသော ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ် မိန်းခလေးတစ်ယောက် က ဒီလိုလူမျိုးတွေနှင့် ဒီလို ဖြစ်နေ ပတ်သက်နေပြီး သက်တူ ရွယ်တူ တွေနဲ့ ဘာလို့ မဖြစ်ရတာလဲဟု မေးစရာတွေက ရှိနေတာ အမှန်ပဲ..။

သက်တူရွယ်တူတွေနှင့် ဖြစ်လျင် လူရှေ့သူရှေ့ ပြောဆိုဆက်ဆံရတာ ဒီကောင်မလေး ဒီကောင်လေးနဲ့ ဖြစ်နေတယ်ဟု လူသိသွားမည်..။ မာမာတင့် အမှတ်တွေလျော့သွားတော့မည်..။ ထားမိသော ရိုးစားကိုလည်း မာမာတင့်က အထက်က လူသုံးယောက်လို ပုံစံချ၍ ရပါမလား..။ ဘယ်ရလိမ့်မလဲ..။ ဝေးသေး...ရိုးစားဆိုတော့ ပြဿနာတက်ကာ မိုးမီးလောင်တာထက်ဆိုးတာတွေ ဖြစ်ကုန်နိုင်သည်..။

အထက်က ပုဂ္ဂိုလ် ၃ ယောက်ဘက်ကလဲ ကြည့်အုံး...။ ဘယ်သူမှ လူသိခံနိုင်သူတွေ မဟုတ်..။ မာမာတင့်လို အင်မတန် ချောမောလှပြီ ငယ်ရွယ်တဲ့ အပျိုလေးကို ကိုင်တွယ်နေရတာ သူတို့အတွက် တကယ် မဟာ အခွင့်အရေး ဖြစ်သည်..။ မာမာတင့်က ကန်သုတ်ထားသော အတိုင်းအတာဘောင်အတွင်း၌သာ သူတို့ လှုပ်ရှားခဲ့သည်..။ ဒီလိုမှ မဟုတ်လိုကတော့ သူတို့ရထားသော မဟာအခွင့်အရေးကြီး ဆုံးရှုံး သွားရပေလိမ့်မည်..။

ယုတ်စွအဆုံး မာမာတင့် တစ်ယောက်ယောက်နှင့် တွဲနေတာတောင်မှ သူတို့သိလျက်နှင့် ပြောရဲလိမ့်မည် မဟုတ်ပေ..။ ရိုးစားဆိုလျင်တော့ ဘယ်ရလိမ့်မလဲ...။ မျက်လုံးနဲ့ ကြည်မို့တာတောင်မှ ပြဿနာ တက်လိမ့်မည်..။ အဓိကမှာ သာယာမှု ဖြစ်သည်..။ ရိုးစားထားလျင် ဘယ်လောက်သာယာမှု ပေးနိုင်မလဲ..။ အတွေ့အကြုံ ရှိပါတယ်ဆိုတာတောင်မှ ကလေးအဖေတွေလောက်တော့ မကျွမ်းကျင်နိုင်ပေ..။

ဒါကြောင့် မာမာတင့်က ဒီလိုလူမျိုးတွေနှင့် ဒီလိုသာယာမှု ယူနေခြင်း ဖြစ်သည်..။ နောက်ဆုံး တစ်ယောက်ယောက်က အမှတ်မထင် သိမြင်သွား၍ လိုက်ဖွဲ့မည် ဆိုပါကလည်း ဒီလိုလူမျိုးတွေနှင့် မာမာတင့်လို မိန်းမချောလေးကို ဘယ်သူမှ ထင်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ...။ ဒီလိုလူတွေကိုလည်း မာမာတင့်က လမ်းမှာ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့တာတောင် မှ စကားပြောတာမဟုတ်..။ မာမာတင့်အတွက် လုံခြုံလှလေသည်..။

ကဲ...ဒါကတော့ အထက်နှုတ်ခမ်းပေါ်မှာ မဲ့နက်ကလေး ပါလာတဲ့ (အောက်ကဟာညာဖက်မှာလည်း မဲ့နက်ကလေး တစ်ခု ရှိနေတာ အမှန်ပဲဗျ...စကားချပ်) ကောင်မချောချောလေး တွေကို ကြိုက်မိ ခိုက်မိတဲ့

ဘော်ဘော်တွေ ဆောင်ရန်ရှောင်ရန်လေးပါ။။ ဒါပေမယ့် အဲဒီကောင်မလေးမျိုးတွေရဲ့၊
စက်ကွင်းထဲရောက်သွားရင်လည်း လွတ်မြောက်ထွက်ပြေးဖို့ဆိုတာလည်း သိပ်ကိုခက်တာ အမှန်ပါပဲ...။
ဟီး.....ကိုယ်တွေ့...။

မာမာတင့် ဒီနေ့ ဈေးပိတ်ရက် ဖြစ်၍ မာမာတင့် မြင့်ဦးနှင့် ချိန်းထားပြီး ဖြစ်သည်အတိုင်း အတူတူ၍ တစ်နေ့ကုန်
လျှောက်လည်ခဲ့သည်..။ ရုပ်ရှင်ကြည့်သည်..။ ပန်းခြံထဲ ထိုင်သည်..။ မြင့်ဦးကလည်း တစ်နေ့ကုန်ရသည် .
အခွင့်အရေးကို လက်လွှတ်မခံ..။ မာမာတင့် တစ်ကိုယ်လုံး ကို ရစရာမရှိအောင်ကို ကိုင်ပစ်ခဲ့သည်..။
မာမာတင့်ဆိုလျှင်လည်း ဝတ်ထားသော ထမီလေးကို ခဏခဏ လှည့်ဝတ်ရသည်အထိပင် ဖြစ်လေသည်..။
သူမအိမ်ပြန်လာတော့ မိုးစုန်းစုန်းချုပ်နေပြီ...။ ဈေးပိတ်ရက်ဆိုတော့ ဖိုးတုတ်ကို
မစောင့်ခိုင်းပေ..။သူမပြန်လာရင်း ခြေရင်းအိမ်ရှေ့ဖျောက်တော့ နားစွင့်ကြည့်သည်..။ ဘာသံမှ ထူးထူးခြားခြား
မကြားရ..။ လူ လေးငါးယောက်လောက် စကားပြောသံတွေကိုသာ ကြားရသည်..။ ဧည့်သည်တွေ ရောက်နေပုံ
ရသည်..။ မာမာတင့် လုံးဝ လှည့်မကြည့်ပေ..။

မာမာတင့် အိမ်ပြန်ရောက်လာပြီး နောက်ဖေးသို့ ရေချိုးရန် ဆင်းသည်..။ စည်ပိုင်းနှုတ်ခမ်းကို ရေဖလားဖြင့်
ဒေါင်ခနဲ ခေါက်လိုက်သည်..။ အိမ်ရှေ့ဖျောက်မှ ဦးမျိုးအောင်၏ ချောင်းဟန်သံ နှစ်ချက်မျှ ထွက်လာသည်..။
နောက်ဖေးကိုတော့ ရောက်၍ မလာ..။ သူမှာ မလွတ်လပ်၍ မလာနိုင်ကြောင်း မာမာတင့်
နားလည်လိုက်ရသည်..။

မာမာတင့် ရေချိုးလိုက်ပြီး ထမင်းစားသည်..။ ပြီးတော့ အိမ်ရှေ့တွင် မိသားစုနှင့် အတူထိုင်ပြီး တီဗီ သိမ်းတော့
အိပ်ခန်းထဲသို့ မာမာတင့် ဝင်လာခဲ့သည်..။ မာမာတင့် အိပ်ခန်းပြုတ်တင်းပေါက်ကို ပိတ်ရန်ကိုင်လိုက်ပြီး
လည်ချောင်းရှင်းသည်အသံမျိုး ချောင်းဟန်လိုက်သည်..။ ပြီးတော့ ပြုတ်တင်းပေါက်တံခါးကို ဝှန်းခနဲ
ဆွဲပိတ်လိုက်သည်..။

ပြီးလျှင် အိပ်ခန်းထဲမှ မီးကိုပိတ်ပြီး ခြင်ထောင်ချကာ အိပ်ယာပေါ်သို့ လှဲချလိုက်သည်..။
တစ်နေ့ကုန် မြင့်ဦးနှင့် ချိန်းတွေ့ပြီး အကိုင်ခံထားရသော စိတ်တွေက မသေးလှ..။ သွေးသားတွေက ချိုးနှိမ်၍
မရပဲ ခုထိ ထကြွလို နေသည်..။ ဒါတွေကို မာမာတင့် ဖြေဖျောက်ချင်သည်..။

ဘာမှ မကြာလိုက် ၊ ခြေရင်းအိမ်မှ ဦးမျိုးအောင်၏ စကားပြောသံ ခပ်ကျယ်ကျယ် ထွက်၍လာသည်..။
မာမာတင့် သူမ၏ ထမီလေးကို ခါးဆီသို့ လှန်တင်လိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်ဖက်ကို ကားလိုက်သည်..။ ပြီးတော့
ညအိပ်ရန် တစ်ထပ်တည်း ဝတ်ထားသော ရုပ်အင်္ကျီလေးမှ ရင်ဘတ် ကျယ်သီးများကို ဖြုတ်ပစ်လိုက်သည်..။
ထိုနေ့က မာမာတင့်၏ ညာလက်က ပေါင်ကြားသို့ ဖျောက်သွားပြီး ဘယ်လက်က နို့နှစ်လုံးပေါ်သို့ ဖျောက်၍
လာသည်..။ ပေါင်ကြားသို့ ဖျောက်သွားသော လက်က စောက်စေ့လေးကို ပွတ်လိုက် ၊
စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးများကို ပွတ်လိုက် လုပ်နေသလို ရင်ဘတ်ပေါ်ရောက်နေသော လက်ကလည်း

နိဿိလေးတွေကို ချေလိုက် နိဒ္ဒါကြီးတွေကို ညှစ်လိုက် လုပ်ပေးနေသည်..။

ထိုမျှမက သူမ၏ နားက ဦးမျိုးအောင်၏ စကားပြောသံကျယ်ကျယ်ကို နားစွင့်နေသကဲ့သို့ မှိတ်ထားသော သူမ၏ မျက်လုံးလေးထဲတွင်လည်း သူမတွေမြင်နေကျ ဦးမျိုးအောင်၏ လီးတုတ်တုတ်ရှည်ရှည်ကြီးကို မြင်ယောင်၍ နေသည်..။

မာမာတင့် တစ်ယောက် အရသာတွေလှသည်..။ တစ်နေလုံး အကိုင်ခံထားရသော အရသာများနှင့်ပါ ပေါင်းစပ်၍ မာမာတင့်တစ်ယောက် ခဏကြာတော့ မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်၍ လာရတော့သည်..။

မာမာတင့် ပေါင်နှစ်လုံးကို ထောင်ကာ ကားလိုက်သည်..။ ပြီးတော့ ခါးလေးကို ကော့၍ လက်ညှိုးနှင့် လက်ခလယ်ကို ပူးကာ စောက်ပတ်ထဲသို့ သွင်းလိုက်သည်..။ အရည်တွေက စိုရွဲ၍ နေပြီ ဖြစ်သည်..။

ပြီးတော့ မျက်လုံးကို ပြန်မှိတ်လိုက်ပြီး ဦးမျိုးအောင်၏ လီးကြီးကို ပြန်၍ မြင်ယောင်လိုက်သလို နားမှလည်း ဦးမျိုးအောင် ၏ အသံကျယ်ကျယ်ကို စွင့်လိုက်ရင်း စောက်ခေါင်းထဲမှ လက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း ခပ်ကြမ်းကြမ်း ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် လုပ်တော့လေသည်..။

မာမာတင့် တစ်ချက်ကလေးမှ မနား..။ သွက်သွက်ကြီးကို လုပ်ပစ်လိုက်ရာ ခဏအကြာမှာပင် ပါးစပ်လေး ဟကာ ဟင်းခနဲ ဟင်းခနဲ ဖြစ်သွားရင်း မာမာတင့်တစ်ယောက် တွန့်လှိမ်သွားလေတော့သည်..။

ခဏကြာသည်အထိ စောက်ခေါင်းထဲမှ လက်ကို ထုတ်လိုက်သွင်းလိုက် ဖြေးဖြေးချင်း လုပ်ပေးနေရင်း နိဿိလေးတွေကိုလည်း ဖွဖွလေး ချေပေးနေသည်..။

အတန်ငယ်ကြာတော့မှ သူမ၏ လက်များကို လွှတ်လိုက်ပြီး ထမိလေးကို ပြန်ဖုံးကာ ဝတ်လိုက်သလို အင်္ကျီကျယ်သီးလေးတွေကိုလည်း ပြန်၍ တပ်လိုက်သည်..။

မာမာတင့်တစ်ယောက် ခုမှပဲ ဒီည အိပ်ပျော်နိုင်တော့မည်...ဖြစ်လေသည်..။

နေခင်းနေလည်ဆိုရင် ဈေးထဲရှိ ဈေးဆိုင်များမှာ အထည်အဝယ်ပါးတတ်လေသည်..။ ထိုအချိန်တွင် မာမာတင့်နှင့် သူမအဒေါ် မစန်းဝင်းတို့ ထမင်းစားကြသည်..။ ထမင်းစားပြီး၍ သိမ်းဆီးပြီးသွားချိန်တွင် နေ့စဉ်ဆိုသလို မာမာတင့်က အဒေါ်ဖြစ်သူ၏ အိမ်အတွက် နောက်တစ်နေ့စာ ချက်ပြုတ်ရန် ဟင်းချက်စရာများကို ငါးစိမ်းတန်းဘက်သို့ သွား၍ ဝယ်ယူပေးရလေသည်..။

မာမာတင့် ထွက်သွားပြီး မကြာမီ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဆိုသလို ဆိုင်ရှေ့သို့ ရွှေတွေအပြည်ဝုတ်ထားသော မိန်းမကြီးနှစ်ယောက် ရောက်လာသည်..။ ကြည့်လိုက်သော မစန်းဝင်း ပြာပြာသလဲ ဖြစ်သွားသည်..။

``ဟင်...အကြိုင်တိုပျိုလား...ဈေးကိုလာတယ်...အိမ်ကိုလာရင် ပြီးရော..မလာစဖူး လာလာ...ဆိုင်ခုံပေါ်တက်....``

မိန်းမကြီး နှစ်ယောက်က ဆိုင်ခုံပေါ် တက်ထိုင်လိုက်ကြသည်..။

“လက်ဘက်ရည် မှာလိုက်မယ်နော်...အကြိုင်....”

“မမှာနဲ့...မစန်းဝင်း...စကားနဲ့နဲ့ ပြောပြီး...ပြန်မှာ....နေပါစေတော့..”

“ဘာများပါလိမ့်...အကြိုင်ရယ်....”

“ဒီလို...မစန်းဝင်းရဲ့၊ တိုနဲ့ မစန်းဝင်းတိုက ညီအစ်မလို နေလို ပြောရတာ... တခြားမူတ်ဘူး...
ဟို...ညည်းတူမလေး ကိစ္စလေး....”

“ဟင်.....မာမာတင့် ဘာဖြစ်လို့လဲ....”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး...ညည်းကလဲ...စကားဆုံးအောင် နားထောင်ပါအုံး...ဟဲ့... ဒီလို...ငါတူက ဆရာဝန်...အခု
နိုင်ငံခြားမှာ ဘွဲ့လွန်တက်ရမယ်... ရီးစားလဲ မရှိဘူး..အဲဒါ အိမ်ထောင်ချပေးချင်လို့...ညည်းတူမလေးနဲ့ ဆို
သင့်တော်မလား..လို့...”

“ဟို...မာမာတင့်က ဆယ်တန်းတောင် အောင်တာမူတ်ဘူး...ဖြစ်ပါ့မလား....”

“အိုအေ....ဒါက အရေးမကြီးပါဘူး..ကလေးမလေးက အနေအထိုင် တော်တယ်..၊ ငါတို့ စုံစမ်းထားတာ ကြာပြီ..၊
ရီးစားတောင် မရှိဘူး..ဟဲ့...၊ ဆက်ဆံရေးကလည်း ဖော်ရွေတယ်.. ပြီးတော့ မစန်းဝင်းတူမအရင်းဆိုတော့
မျိုးရိုးကလဲ ကောင်းတယ်..။ တိုဖုတ်က လူကြီးတွေအားလုံးက ဒီကလေးမလေးနဲ့ သဘောတူတယ်...”

“အကြိုင်ရယ်...အကြိုင်တူဆိုတော့ ကျမတို့ဘက်က ဘာပြောစရာရှိပါ့မလဲ..ကျမတူမလေး ဆင်စီးပြီး
မြင်းရံရာမှာပေါ့...”

“ပြီးတော့ ငါတူဆိုတာကလည်း တစ်ဦးတည်းသော သား၊ ပြီးတော့ သူ့အဖေ ငါအစ်ကိုကလဲ
မှဆိုးဖိုကြီး...အဆင်ပြေသွားရင် ညည်းတူမ ကိုယ်ခြေကိုယ်လက် အုပ်ချုပ်ရမှာ.. ဒီတော့ မစန်းဝင်းက
ကလေးမလေးကိုလည်း နားချပေး..၊ သူ့မိဘကိုလည်း စကားကမ်းလှမ်းထား..၊ တစ်ပတ်လောက်နေမှ
တိုပြန်လာခဲ့မယ်...ဘယ်နှယ်လဲ...”

“အင်း...ကျမကြီးစားထားပါ့မယ်..။ အခု တက္ကစီနဲ့ လာတာလား...”

“မဟုတ်ဘူး..အိမ်ကကားနဲ့ ..ကဲ ပြန်မယ်နော်..မစန်းဝင်း.....”

“ဟုတ်ကဲ...ဟုတ်ကဲ...”

မစန်းဝင်း မာမာတင့်အတွက် ဂုဏ်ယူမိတာ အမှန်ပင်..။ ဒီ အကြိုင် တိုမိုသားစုက ဘိုးစဉ်ဘောင်ဆက် ကျိုကျိတက် ချမ်းသာလာကြသူတွေ ဖြစ်လေသည်..။ မစန်းဝင်းက မာမာတင့်ကို နားချတော့ မာမာတင့်က ခေါင်းငြိမ်ခဲ့သည်..။ ဒါပေမယ့် သူမ အသက် ၂၀ ပြည့်ပြီးမှ ယူမယ်တဲ့..။ ဒီတော့ တစ်နှစ်ကျော်လောက် ကြာအုံးမည်..။ မာမာတင့် မိဘများကလည်း မစန်းဝင်း သဘောအတိုင်း သဘောတူသည်..။ ဒီတော့ မစန်းဝင်းနှင့် အကြိုင်တို ညှိနှိုင်းပြီး အကြိုင်တူ ဆရာဝန် နိုင်ငံခြား မသွားမီ စေ့စပ်ထားခဲ့ပြီး နိုင်ငံခြားမှ ပြန်လာလျှင် လက်ထပ်ရန် အစီအစဉ် ဆွဲကြသည်..။ ဆရာဝန်ကလည်း နိုင်ငံခြားမှာ ၂ နှစ်လောက် နေရမည်ဆိုတော့ အားလုံး အဆင်ပြေသွားကြလေသည်..။

ဒီတစ်ပတ် ဈေးပိတ်ရက်တွင် မာမာတင့် တစ်ယောက် ဖိုးတုတ်နှင့် ချိန်းပြီး သူမတို့ ရုပ်ကွက်နှင့် တစ်နာရီကျော်လောက် ကားစီးရသော နေရာရှိ တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ လာခဲ့မိသည်..။ မာမာတင့် ကျန်တဲ့သူတွေကို မရွေးဘဲ ဖိုးတုတ်ကိုမှ ထိုသို့ ရွေးခြင်းမှာ အကြောင်းရှိသည်..။ ဖိုးတုတ်မှာ မုဆိုးဖို ဖြစ်သည်အတွက် သူမ ငရဲ မကြီး..။ ဒါ့အပြင် အလုပ်ကြမ်းသမား ဖိုးတုတ်က အကိုင်အတွယ်ကြမ်းသလောက် သူ့ကိုယ်ပေါ်က ကြွက်သား အဖုအထစ်တွေကလည်း အတွေ့ကောင်းလှကာ စွဲမက်စရာ ကောင်းလှသည်..။ ဖိုးတုတ်နဲ့ အခါမရွေး ဒီလို တွေ့နေသည်တော့ မဟုတ်..။ တစ်လတွင် နှစ်ကြိမ်သာတွေ့သည်..။ သူမ ရာသီမလာမီ ၇ ရက်နှင့် ရာသီလာပြီး ၇ ရက် အတွင်းကို ရှောင်သည်..။ မရှောင်လျှင် ဗိုက်ကြီးမည်...။ ကျန်ရက်များတွေပျံ့က ဗိုက်မကြီးနိုင်ဆိုတာကို မာမာတင့် ကောင်းကောင်းလေ့လာထားလေသည်..။ ဖိုးတုတ်နှင့် တွေ့သော နေ့များတွင် လမ်းစရိတ် ၊ စားစရိတ် ၊ တည်းခိုခန်းခ အားလုံးတို့ကို မာမာတင့်ကသာ ကျခံခြင်း ဖြစ်လေသည်..။

“တင့်....အစ်ကိုကြီး...အဝတ်တွေ ချွတ်ပေးမယ်နော်....”

“ဟင်....ကိုကြီးကလဲ...နမ်းအုံးလေ...ပြီးမှ ချွတ်ပေါ့...လို့...”

မျက်နှာလေး တစ်ခုလုံး နမ်းပြီးပြီ...။ ဒါပေမယ့် သူတို့ချင်း သိသည်..။

ဖိုးတုတ်က မာမာတင့် ကိုယ်ပေါ်သို့ ငုံ့လိုက်ပြီး ပေါင်နှစ်လုံးကြားသို့ မျက်နှာအပ်လိုက်ကာ ဖောင်းဖောင်းမိမို့ ၊
စောက်ဖုတ်ကြီးကို ထဘီပေါ်မှ ဖိ၍ နမ်းသည်..။ မာမာတင့်က အသာ ဖင်လေးကြွကာ စောက်ဖုတ်ကြီးကို
ပင့်တင်ကော့မ ပေးလိုက်သည်..။

စောက်ဖုတ်အုံကြီး တစ်ခုလုံး အနံ့လျှောက်၍ နမ်းရုံမျှ မက ပေါင်ရင်း ပေါင်ခြံ ဆီးခုံတွေပါမကျန် နမ်းသည်..။
မာမာတင့် လက်တစ်ဖက်က ဖိုးတုတ်၏ ခေါင်းကိုကိုင်ပြီး မျက်လုံးတွေ စုံမှိတ်ကာ တုန်တုန်ယင်ယင်
ဖြစ်နေသည်..။ ပြီးတော့မှ ဖိုးတုတ်က မာမာတင့် ထဘီကို ဆွဲ၍ ချွတ်ပစ်လိုက်သည်..။ ပေါင်တံ ဖွေးဖွေးကြီးများ
အလယ်မှ ပြောင်တင်းခုံးမောက်နေသော စောက်ဖုတ်ကြီးက ဝင်းဝင်းစက်စက်ကြီး ပေါ်လာသည်..။ မာမာတင့်က
သုံးရက်တစ်ခါ အမြဲ အမွှေးတွေကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်သည်..။ ဒါကြောင့် သူမရဲ့ စောက်ဖုတ်ကြီးက
ဘာအနံ့အသက်မျှ မရှိပဲ ယစ်ယစ်ဖွယ် အဖုတ်နံ့လေးသာ သင့်ပျံ့နေလေ့ရှိသည်..။ ဖိုးတုတ် ကြည်နေမှန်း သိ၍
မာမာတင့်က ပေါင်နှစ်လုံးကို ကားလိုက်တော့ ငေါက်တောက်ကြီးပေါ်ထွက်နေသော စောက်စေ့ကြီးအောက်မှ
အကွဲကြောင်းတွင် စောက်ရည်ကြည်လေးတွေ သီး၍ တန်းလန်းလေး ယိုစီးကျနေသည်ကို တွေ့ရသည်..။
မာမာတင့် စိတ်တွေ အလွန်ပဲ ဖြစ်၍ နေပါပြီ..။ ဒီကိုအလာ လမ်းမှာထဲက သူမအဖုတ်ထဲမှာ အရည်တွေစိုနေပြီး
ဖြစ်လေသည်..။

မာမာတင့် ပက်လက်လှန်နေရာမှ ခါးတစ်ဆစ်ချိုးထထိုင်လိုက်ပြီး သူမကိုယ်ပေါ်မှ အကျီတွေကို
ချွတ်ပစ်လိုက်သည်..။

“အစ်ကိုကြီး...အဝတ်တွေ ချွတ်လိုက်တော့...လေ...”

ဖိုးတုတ်က သူ့ကိုယ်ပေါ်မှ အဝတ်အစားတွေကို ချွတ်ပစ်လိုက်သည်..။ ငေါက်ခနဲ ထွက်လာသော
အကြောအပြိုင်းပြိုင်းနဲ့ လီးတန်ကြီးကို မာမာတင့် လှမ်း၍ ကိုင်လိုက်သည်..။ ဖိုးတုတ်လီးကြီးက
ဦးမျိုးအောင်လီးလောက် မကြီးသော်လည်း စံချိန်မီပြီး ဦးမျိုးအောင်လီးထက်တော့ အများကြီး ပို၍
သန်မာတောင့်တင်းသည်..။ မာမာတင့်က လီးကြီးကို မက်မက်စက်စက်နှင့်ပင် အမြတ်တန်းလေး
ပွတ်သပ်လိုက်ပြီးနောက် လီးအစ်ကြီးကို ဆွဲ၍လှန်ကာဖော်ပေးလိုက်သည်..။ ထိုနောက် သူမ၏ နှာခေါင်းလေးဖြင့်
အားပါးတရပင် နမ်းရှိုက်လိုက်သည်..။ ပြီးမှ သူမပါးစပ်လေးဖြင့် ငုံ့ကာ စုပ်လိုက် လီးတန်ကြီးလုံးပတ် တလျှောက်
လျှာလေးနဲ့ ယက်လိုက်ဖြင့် တံတွေးလေးတွေ စိမ့်သွားအောင် လုပ်နေသည်..။ အတန်ကြာမှ အိပ်ယာပေါ်သို့ ၊
ပက်လက်လှန်ချလိုက်လေသည်..။

“အစ်ကိုကြီး...လုပ်တော့နော်...တင့်...မနေနိုင်တော့ဘူး...”

စကားအဆုံး လီးကို လွှတ်ပေးလိုက်ပြီး မာမာတင့်ဒူးနှစ်လုံးကိုဆွဲထောက်ပေးလိုက်သည်။။ ထိုနောက် အဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေကို လက်မနှစ်ဖက်ဖြင့် ဆွဲဖြဲပေးထားလိုက်ရာ အတွင်းမှ ပန်းဆီရောင် အခေါင်းဝလေးကို မြင်နေရသည်။။

ဖိုးတုတ်က သူမ၏ ပေါင်ရင်းသို့ ဒူးထောက်၍ ဝင်လိုက်သောအခါတွင်တော့ မာမာတင့်၏ ခြေထောက်လေးများက မြောက်တက်သွားပြီး ဖိုးတုတ်၏ ပုခုံးတစ်ဖက်တစ်ချက်ဆီသို့ ရောက်၍သွားသည်။။ လီးထိပ်ကြီးက စောက်ပတ်ဝသို့ တေမို့၍ ထိတွေ့လာခိုက် စိုစွတ်နေသော စောက်ပတ်နှုတ်ခမ်းသားလေးတွေက ဖြတ်ခနဲ ငုံ့ညှစ်ပစ်လိုက်သည်။။ ဖိုးတုတ်က သူမ၏ ပေါင်တံ တဖက်တချက်ဘေးမှ လက်နှစ်ဖက်ကို ပတ်ယူ၍ လက်သီးဆုတ်သာသာခန့်ရှိသော သူမ၏ နို့အုံနှစ်လုံးကို ပယ်ပယ်နယ်နယ်ကြီး ဆုတ်ကိုင်ညှစ်လိုက်ရင်း ဖင်ကိုကြွေကာ လီးကို ဖိသွင်းချလိုက်သည်။။

``ဖြစ်...အင်း...ဖြစ်...တစ်...ဖြစ်...အား...ဟ...ဟင်း...အင်း...``

လီးက တစ်ဝက်လောက်ဝင်သွားပြီး ဖိုးတုတ်က သူ့လီးကို ဆက်၍ မသွင်းသေးပဲ...သူဖင်ကြီးကို လှုပ် လှုပ်ပြီး နဲ့ပေးသည်။။ တစ်ခဏလေးအတွင်း မာမာတင့်၏ မျက်နှာလေးက အရောင်အသွေး အမျိုးမျိုး ပြောင်း၍ နေသည်။။ စောက်ရေတွေကလည်း စီးခနဲ စီးခနဲ ထွက်လာပြီး မာမာတင့် ပါးစပ်မှ တကျွတ်ကျွတ် စုပ်သပ် သံလေးများ ထွက်လာသည်။။

``ကျွတ်ကျွတ်...အဟင်း...အင်း...``

နို့သီးခေါင်းလေးတွေကို ဖွဖွလေး ချေမွပေးနေရာမှ နို့အုံနှစ်လုံးကို စုံကိုင်လိုက်ပြီး ကျန်နေသေးသော လီးတစ်ဝက်ကို ဖိုးတုတ်က ဖင်ကြီးကို မြှောက်၍ ဆောင့်သွင်းချလိုက်သည်။။

``ဖြစ်...ဖြစ်...ဇွတ်...ဒုတ်...အားပါး...ကျွတ် ကျွတ်...အမလေး...ကိုကြီး...ရယ်...အင်း ...ဟင်း ဟင်း...``

ချပ်ယပ်လှသော မာမာတင့်၏ ဖြူဖြူဖွေးဖွေး ဝိုက်သားလေးများ လှိုင်းလေးများ ထသွားသည်။။ လီးက တဆုံး ဝင်သွားပြီ...။ ဖိုးတုတ်က သူ့လီးကို နောက်သို့ တဖြေးဖြေး ပြန်ပြီး ဆွဲထုတ်လိုက်တော့ မာမာတင့်၏ စောက်ပတ်ဖောင်းဖောင်းကြီးက ကော့တက်၍ ပါလာသည်။။

``အိုး...အိုး...အဟင့်...``

“ဖြစ်...စွပ်...ဒုတ်.....”

“အားပါး...ထိတယ်.....ကိုကြီးရယ်...ဒီတချက်က...အိ...အိ...အ.....”

ဖိုးတုတ် တစ်ချက်ဆောင့်ချလိုက်ပြန်သည်..။ မာမာတင့် တစ်ကိုယ်လုံး ခါဆင်းသွားရသည်..။

“ဖြစ်...ပလွတ်.....ဖွတ်...ဒုတ်.....”

“အ...အိ...ကို ရယ်...ဟင်း...ဟင်း...အ...အင်း.....”

စောက်ခေါင်းအတွင်းက အသာမျှင်တွေက လီးကြီးကို စုစည်းကာကွယ်နေကြတာလား..။ ဒါမှမဟုတ် လီးကြီးကို အလှအယက် ဆွဲယူရစ်ပတ်နေကြတာလား မသိ...။ အထဲက အသာမျှင်တွေက လီးတစ်လျှောက်လုံးကို လှိုင်းထ၍ ညှစ်ယူ စုပ်ဆွဲနေကြသည်..။

ဒီကောင်မလေး ယောက်ျားယူရင် သူ့ယောက်ျားက တော်တော်ချစ်မှာပဲ...ဟု ဖိုးတုတ် တစ်ချက်ချင်း အားစိုက်ဆောင့်နေရင်းက အပြေးအလွှား တွေးမိလိုက်သေးသည်..။

“ဖြစ်...ပလွတ်...ထုတ်...ဖြစ်...ပလစ်.....”

“အင်း...အင်း.....ကျွတ်...ဆောင့်...သွက် သွက်...လေး...ဆောင့်တော့...ကိုကြီး.....အရမ်းကောင်းနေပြီ.....တင့်ကို မညှာတော့နဲ့...တအားကြီးသာ .ဆောင့်...ပေး...ပါ...တော့..”

မာမာတင့် မျက်လုံးမဖွင့်နိုင်တော့ပဲ...စကားသံလေးတွေကလည်း...မပီမသဖြစ်လိုလှာသည်..။ ဖိုးတုတ် သူမ၏ နို့နှစ်လုံးကို အားပါးတရကြီးပင် ဆွဲညှစ်ကာ အသကုန် ဆောင့်လိုပစ်သည်..။

“ပလွတ်...ပလစ်...စွပ်...ဒုတ်...ဖြစ်...ဒုတ်...အင့်...အစ်...အစ်...အိး.....အ...”

မာမာတင့် ပြီးချင်လာသော စိတ်ကို အတင်းအောင့်၍ စိတ်ကိုတင်းက အရသာခံပြီး...ဖင်ကြီးကြွပြီး ခံသည်..။ ဒါပေမယ့် တစ်ခါတွင်တော့ ဆောင့်လိုနေသော ဖိုးတုတ်က ဖင်ကြီးကို မပြီး ဆောင့်လိုက်ရာ လီးတန်က မြင့်တက်သွားပြီး စောက်စေ့အတက်ကလေးကို ခပ်ပြင်းပြင်းပွတ်တိုက်ကာ ဝင်သွားလေတော့ မာမာတင့်

ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်တော့ပဲ...ပြီးသွားခိုက် စောက်ခေါင်းထဲမှ အသားစိုင့် အသားမျှင်တွေက လီးကြီးကို အတင်းပင် ဆွဲညှစ်လိုက်ရာ ဖိုးတုတ်လဲ မထိန်းနိုင်တော့ပဲ သုတ်ရေတွေ ပန်းထုတ်လိုက်ရတော့သည်..။

“ပလွတ်...ဖွတ်...စွပ်.....ဒုတ်.....အမလေး...လေး.....အ..အီး.....ပြီးပြီ.....ပြီးပြီ...အမေ့...အား...ထွက်ကုန်ပြီ...ကိုရဲ...
.အိုး...ကောင်းလိုက်တာ.....အာ.....အား.....”

ဖိုးတုတ်၏ ပုခုံးတစ်ဖက်တစ်ချက်ပေါ်မှ မာမာတင့်၏ ခြေထောက်ဖွေးဖွေးလေး နှစ်ဖက်က စန်၍ ဘေးသို့ .
ကားထွက်သွားခိုက်..သူမ၏ ကိုယ်လုံးပေါ်သို့ ဖိုးတုတ်က မှောက်ချလိုက်ပြီး...နီဒုံကြီးတစ်ဖက်ကို
ငုံခဲလိုက်ပါလေတော့သည်...။

-----x-----x-----x-----

ပြီးပါပြီ...။